

КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ТЕХНОЛОГІЙ ТА  
ДИЗАЙНУ  
НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ  
КУЛЬТУРИ І КРЕАТИВНИХ ІНДУСТРІЙ  
КАФЕДРА СЕНІЧНОГО МИСТЕЦТВА І КУЛЬТУРИ

**Анотація до творчого проекту**  
**«ЕРОТИЧНІ СНИ НАШОГО МІСТА»**  
Роль Громадянина за новелами Т. Малярчук

**Осауленко Роман Юрійович**  
Здобувач першого бакалаврського рівня вищої освіти  
Спеціальність – 026 «Сценічне мистецтво»  
ОП «Акторська майстерність та продюсування»

**Керівник творчого проекту** – ст. виклад. Кіно Віталій Анатолійович

*Посилання на відеофіксацію творчого проекту:*

<https://youtu.be/QjdMA14NrJM>

П'єса «Еротичні сни нашого міста» була створена на основі новел «Собака», «Медуза», «Курка» Тетяни Малярчук зі збірки «Звірослов». Громадянин – це персонаж із новели «Собака». Про фактичні деталі життя персонажу ми дізнаємось протягом всієї вистави, найбільш інформативними щодо персонажу є сцени «Понеділок» і «Гадання». В «Понеділок» дізнаємось що він проживає в м. Київ у багатоповерхівці, як він каже: «на 9 поверсі по вулиці Фрунзе будинок 30/13, в якому вже третій місяць не працює ліфт». Він згадує про свою власну роботу (тобто він має, або мав свою справу) і про дім.

В цій же сцені ми знайомимось із Ельвірою Володимирівною – начальницею ЖЕКу, та з її вірною подругою і порадицею – Прибиральницею. В сцені гадання Капітоліни ми дізнаємось трохи про особливості особистого життя Громадянина: «що він зустрічався раніше із жінками не з любові» і, що всі його відносини були короткотривалими, що він «не знає що таке любов» (в контексті кохання).

В п'єсі Громадянину протиставляється Ельвіра Володимирівна – «сувора і немилосердна», «найпринциповіша жінка у світі» – начальниця ЖЕКу і Прибиральниця. Кожен з цих персонажів є самотнім. При цьому Громадянин намагається самотність перекрити зовнішніми засобами і короткотривалими стосунками. Три останні місяці були для Громадянина не легкими, і от в понеділок він вирішив піти в ЖЕК, і навести там порядок, розібравшись із ліфтом, щоб нарешті його починили. Він за маскою самовпевненості, певного нахабства, безцеремонності ховає своє справжнє внутрішнє. Він не зник, що його можуть ігнорувати, що йому можуть вказувати на двері. Його постійно вибиває з колії як і потужні контр-дії Ельвіри Володимирівни, так і вона сама, як доволі ефектна жінка. Вона повна протилежність тих жінок із якими він спілкувався, і вона простим повертанням його ж питання «що ти зробив?» запускає ланцюг усвідомлення самого себе, що він зробив для того щоб відчувати себе повноцінним чоловіком у всіх сенсах: кохання, любов, повага, дружба, робота, дім тощо. І найперше, і найскладніше – це зізнатися самому собі і взяти відповідальність за себе. Тому в кожному сні громадянин проходить етапи прийняття: заперечення, гнів, торг, депресія і власне прийняття. Паралельно із процесом прийняття себе він закохується в Ельвіру Володимирівну. Під час гадання він остаточно приймає себе і той факт, що закохується в Ельвіру Володимирівну, і що додаткові, дивні, і не зрозумілі для нього почуття — то можливо через заперечення кохання, яке зароджується.

В останній сцені він вже зізнається при Ельвірі що «нічого не зробив», тим самим даючи можливість появи нових можливостей і потенційних змін в

його житті, які по тексту майже одразу починають проявлятися. Можна стверджувати, що за цей тиждень Громадянин прожив, у психологічному розумінні, кризу середнього віку (про те, що це не юнак говориться при гаданні). В п'єсі представлено складну трансформацію внутрішнього світу Громадянина, його відносин із іншими та світом, його усвідомлення себе в цьому світі, чесність із собою та важливими для нього людьми, усвідомлення для нього нового почуття кохання.